



Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

I Sermo. CXVII

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

et arescit sicut flos vernalis. Unde Quidius libro secundo de arte amandi. Forma bonū fragile est qm̄q; accedit ad annos. Sit minor et spacio carpitur ipa suo. Nec violē semper nec florent lilia semper. Et riger annula spina relicta rosa. Et ribi iam venient rugae formosi capilli. Nam venient rugae que tibi corpus arent. Secundo predicanda est iumentibus deformitas byzantinā senectutis. de qua idem Quidius libro tertio de arte amandi scribit dicens. Venirent memores iam nunc estote senecte. Sic nullum tempus vobis abibit inters. Utendum est erat. cito pede labitur etas. Nec bona tam sequitur qm̄ bona prima fuit. Quo nam cito me miserū laxantur corpora rugis. Et perit in medio qui fuit ore color. Et ideo signanter dicit Ecclasiastes duodecimo. Memento creatoris qui in diebus iumentis tue antequam veniat tempus afflictionis tue. et appropinquent anni de quibus dices. non michi placent. Et Virgilinus in Bucolicis. Egloga secunda. O formose puer nimis nō crede colozi. Alba ligustra cadit vaccinia nigra leguntur. Vaccinia apud Virgilium sunt aliquando parui fructus nigri. Et sic loquitur hic. Aliquando vocantur flores qui dicuntur primule veris. Et sic loquitur in eadem Egloga dicens. Hollia luteola pingit vaccinia campos. Tertio predicenda est debilitas corporalis virtutis. Nam iuxta poetam. Multa circumueniunt incommoda senem. Unde Innocentius libro primo de utilitate humane conditionis capitulo nono dicit. describens incommoda huiusmodi. Si quis inquit ad se necrit processerit. cor eius affligitur. et capit coctitur. languet spiritus. et fetor anhelitus. facies rugatur. et statura curvatur. caligine oculi. et vacillant articuli. Nares effluunt et capilli defluunt. tremunt tactus. deperit actus. dentes putrescent. et aures sordescunt. Henc facile pronocatur et difficile reuocatur. et cito credit et difficile discredere. tenac et cupidus. tristis et querulus. velox ad loquendū. tardus ad audiendū. Laudat antiquos. et spernit modernos. vituperat presentia. et cōmendat præterita. suspirat et anticiptur. torpe et infirmatur. Nec ille. Ecce quanta miseria quam deberent bene aduertere adolescentes. vt ea non exoptent nec expectent. que cuī venerit omnia mala secū adducit. ita vt nemo sit qui eam non accuseret. vt dicitur. Lauta i omnibus stulticia inconstans ac peruersitas est q̄ omnes eam. vt adipiscantur exoptant sed tamen eandē adepti acusant. Et quo concludit finaliter q̄ licet omnes sumus vt esse intendimus senes si deus voluerit. nam hoc non est perfectiorū appetere absoluere. Et Robertus holgoth super librum Sapientie capitulo quarto. Et ratio est. quia talis appetit scđm ipm magis moveatur ex instinctu nature q̄z fidei. Quapropter nullus adolescentis se remittat ad huiusmodi eratē. que plena est incommodis et miserijs. et interdum depravatione voluntatis. Sicut illi senes fuerunt de quibus dicitur Danielis. viii. Qui Zusānam de turpitudine sollicitabant. De Salomonē quoq; legitur. iii. Regum vndeccc. Q̄ cuī esset senex depravatum est cor eius per mulieres. Ideo Psalmista petit dicens. Ne proicias me in tempore senectus. Ut autem de omnibus premissis adolescentis instruatur necesse est eum adherere seniori alicui. qui eum in morib; bonis instruat et a calu custodiat. cadentemq; amoneat vt resurgat. Pinc dicit Tullius adolescentes debent adiungi bonis et probatis simis quoq; consilio innitantur et vivantur. Et Ambrosius libro primo de interpolatione Job dicit. causam huius reddens. q̄ quia adolescentia magis ad vicem libidinosa esse consuetus et est ex se infirma in consilij. ideo maturis prepositis adiungi debet. vt eorum exemplo rucatur et ducatur ad bonū. Et de hoc idem latius prosequitur libro secundo de officijs. caplo. xviii. Q̄ cum fuerint adolescentes. facile casum portent entare et tandem consequebitur vitam eternam. Ad quā nos perducat dominus noster hieesus christus qui est benedictus in secula seculorū. Amen.

Domica decimaseptima posttrinitatis. I
Sermo. QXVII

Sicut eu ac di
misit. Lu. xiiij. Sic die Aug. illi
de ope moachoz. Quirera ostendit

Dñica decimaseptima post trinitatis

exponit infirmitates humanae tractatus est seu curad^o. Nec in merito. Nam pacientibus passionem ostendit copaciendum indicat etiam ipsa nostra natura. **H**uius dicit Hugo de tribus voluntatibus in christo. Humanum est in se in istum est periculis affectu animus suus eternis alienis condoleat. **P**inc est q̄ Innocētius q̄rtus de vilitate humanae conditionis vocat tale pectus ferreum et cor lapideum quod super aliena miseria aut dolore lacrimas non effundit. cum proximi morbi vel interiti intuetur. **E**t qui ait dicit Gregorius. sic libro Moralium. Tanto quicquid perfectior est quanto perfectius sentit dolores alienos. **C**um igitur christus dominus fuerit perfectissimus omnium non potuit a compassionē abstinere miserorum. sed eos quos videt variis languoribus oppressos. ponebant illos ante eum et curabantur. **N**unc dicit de eo petrus Actuum decimo. Q̄ pertransiuit bene faciendo et curando omnes oppressos a languoribus eorum. **A**ec solū curauit miseris dicitur. sed etiam liberaliter. Non enim precium ab his quos curauit recepit. sed gratias sanavit. **S**anatusque liberum a bire dum sit ut dicunt verba nostri thematis. **C**um intraret hiebus in domum cuiusdam principis phariseorum. et cetera que sequuntur.

Cum intraret hiebus in domum cuiusdam principis phariseorum sabbato manducare panein. In quibus verbis tria tanguntur. Primo enim describitur magna christi benignitas in eo q̄ dicitur. **S**anauit. Secundo ostenditur infirmitatis cura et anticas. cum dicitur. cum. scilicet ydroicum. Tertio subiungitur divine pietatis liberalitas. cui dicitur. **A**ec dimisit re.

Dixi primo q̄ in verbis premissis describitur magna christi benignitas. **C**um dicitur. **S**anauit. **H**ic autem dicit Augustinus. Christus nemine sanavit imperfecte. sed quem sanavit in corpore illum etiam sanauit in anima mundando eam a peccatis. **E**ideo hic de sanitate mentis videndum est. que est realior. **E**t igitur sciendum q̄

christus fuit perfectissimus medicus ex duobus. scilicet ex eius magna benignitate pietate et compassione. quaz habuit ad peccatores. et ex eius perfecta arte. quia curauit eorum languores. Ita ut de eo possit dici veraciter q̄ sanavit illum. quod de nullo medicorum dici potest. **D**e primo partem. quomodo christus fuit maxime benignitas erga nostras infirmitates. visitando nos corporali presentia. **M**ulti namque medicorum dedignantur ad infirmos pauperes vel leprosos visitare. ab hominibus eorum fetores. aut timentes infectionem. **S**ed christus videns dolores humani generis intollerabiles. qui etiam fetore suo celos penetrabat. **I**uxta illud prophete. **D**e cadaveribus eorum ascendit fetor. misericordia motus descendit. non de domo. sed de altissimo celo. **I**uxta illud. Per viscera misericordie dei nostri in quibus visitauit nos oriens ex alto. **A**ec vicinus est prelio diutium. non auro nec argento regum. sed humili prece pauperum. **O**mniū enim peccatorū erat illa vox conformis et unanimis clamantium et dicentium ad deum. **S**ana me dñe et sanabor. **E**ccl betur Hieremie decimo septimo. **P**ic est ergo pius medicus. quem non traxit ad nos auri copia. sed tantū nostra miseria. **D**agna ergo datur peccatoribus confidentia de venia. cum tanta sit in Christo eorum medico miserationis et benignitatis copia. qui quasi pro nichilo saluat et sanat. **I**uxta illud psalmista. Pro nichilo salvos facias eos. **V**nde apostolus. Non ex operibus iusticie que fecimus nos. sed secundum misericordiam suam salvos nos fecit. **D**icunt naturales q̄ confidentia patientis de medico gratiose et affabili multo citius curat q̄ de medico serioso et crudeli. **V**nde dicit petrus Ravanensis in quadam epistola. q̄ frequenter ex apertu dine medici gratiose. et ex quadam confidentia quam egrotus inde concipit. natura iam deficiens conualescit. **V**nde dicit Robertus holgoth de quodam medico q̄ de quadam gravi infirmitate curauerat patrem. Et cum iterum reciduasset. iterum eum curauit. **C**ontigit autem q̄ nouerca diceret medici eadē infirmitatē incidere petebat pater ut filius curaret nouercam. allegans q̄ sciret et posset eam curare. ex quo eā iam

bis curauerat in ipso patre. Respondit se filius hoc non posse facere. quia et si sciret curare illam infirmitatem in patre. non tamen in nouerca. eo quod certus esset de dilectione patris erga se. quod dilectio et affectio multus opata est ad cura eius. non aut certus erat de dilectione nouerce erga se. Et ideo non erat certus se posse illam curare propter dissidentiam quam nouerca habuit erga ipsum. Ecce quo confidenter de medico cito sanat egrotum. Et quia ut dicit apostolus. ii. Corinthiorum tertio. Tota fiducia nostra est deo est. Ideo adeamus thronum regem cum fiducia in gratiam consequamur.

De secundo quomodo Christus fuit perfectissimus medicus animarum nostrarum ex eius perfecta arte. Est autem perfectus medicus et subtilis et quatuor conditionibus. Primo si curat totaliter. Secundo si celeriter. Tertio si faciliter. Quarto si multipliciter. Ista quatuor fuerunt in Christo propter quod ipse perfecte sanabat. De primo quod sanat totaliter dicitur Iohannis septimum. Tunc hominem sanum feci in sabbato. Tola litas ista attenditur in septenario. quod significatur per sabbatum. quod est septima dies. Tunc ergo perfecte et totaliter quis sanatur a Christo quando ei dimittuntur omnia septem peccata. In cuius figura dictum est Nam man leproso. Vnde lauare septies in iordanie. et recipiet sanitatem caro tua. Epistles lauamur cum a peccatis que septem diebus committimus mundamur. Jordanis autem interpretatio riuus iudicij. pro quod significatur confessio in qua homo se iudicat ne a domino iudicetur. i. Cor. vndecimo. Huiusmodi iudicaremus non vobis iudicemur. In quo iordanie peccator mundatur septies. quia recipit septies dona spiritus sancti. Et bene dictum est quod Christus sanat totaliter. Felicit enim sanare partialiter ut imperitus medicus. quia non dimidiat peccatores veniam. sed aut totum aut nihil condonat. Iuxta illud. Larga dei piezas veniam non dimidiabit. Aut rotum aut nibil propiciando dabit. Nec enim perfecte quis sanatus est in mente. si adhuc habet oculos leprosos per concupiscentiam vel linguam per mendacium. vel manum aridam per tenacitatem. Similiter enim dominus sanat omnes infirmitates omnium membrorum. Iuxta illud psalmi. Qui sanat omnes infirmi-

tates tuas. Sed dices. tamen vide mus quod magni peccatores liberantur de aliis quibus peccatis. qui tamen perdurant in aliis. Sicut videmus quod aliquis sit parcus et luxuriosus et postea incipit esse largus per elemosynarum largitionem. sed tamen luxuria non cessat. Ad quod respondeo secundum Augustinum de peccatis. iii. Sunt plures. quod hoc verum est quantum ad peccari desitationem et defectionem. non tamen ad criminis venia. Stat enim ut dicit Gregorius cessare aliquem ab inuidia quod tamen alios vicius perdurat. prius ipse tangit latius. tractans illud Amoris quanto. Plurim dominus super unam cimitatem et super aliam non plurim. Propter quod dicit Augustinus. Secundum dominum inimici esse omni criminoso. quomodo ergo peccatori dabit de uno peccato veniam et de alio non veniam. Nullo modo. Et ideo ipse est perfectus medicus quod non patitur remanere aliquam maculam in peccatore. De secundo quo sanat cito et celeriter dicitur Isa. lxvij. Frange esurienti panem tuum. Et seq. Sanitas tua cito orietur. Ecce quod per opera misericordie citoque quod per alia consequitur remissionem peccatorum et sanitatem anime. Et quod mirum quod Christus sanat ira celestis. qui parvus est veniam dare quod peccator acciperet. dicit Augustinus. Quod ex eo patet. quod ipse metu horribilitate nos ad petendum dicens. Petite et accipietis. Propter quod dicit Augustinus quod Christus sic festinat reum absolvere a tormento conscientiae quasi plus cruciaret eum copioso miseri quam ipsum miserum passio sui. De tertio quo sanat faciliter patet Marthei. viii. vbi Lenturio petens proximo suo dicit. Domine dictum verbo tu habebis puer meus. Utere mirabilis medicus. quia unico verbo sanat. Cap. xvi. Hebas herba neque malagma sanavit eos. sed tuus domine sermo quod sanat omnia. Dalamma idem est enim Robertum holgoth. quod emplastrum. Et dicit a malato malatas. quod est manu laxare et comprimere herbas coctas cum oleo vel burro. vel aliquo gumi. et nibil taliter sanat peccatores sicut sermo dei. Et quia sermo per linguam formatur. patet quod deus homo sermone lingue predicatorum suorum sanat animas nostras. Unde Psalmista appellat linguam predicatorum linguam canum sine qua sanari non possumus. Proverbiorum. xix. Viro qui corripiente dura

M. h. v. m. malagna

Dñica decimaseptima post trinitatis

tertice pñnit. repñtin⁹ ei supueniet interitus. Cōtra hāc lingua medicinalē. dyabolus h̄z venenos⁹. q̄ quā mordet sīc serpēt⁹ p̄ derractores. iuxta illud ps. Acutē liguas suas sīc serpēt⁹. Tere. ir. Sagitta vulnēris lingua cox. H̄z tñ ista lingua serpēt⁹ nō p̄ nocere illis q̄ medent lingua canum sc̄e pdicatōis. iuxta illud Psap. xvij. Filios ac mos nec diaconū nec venenatoꝝ vicerit dentes. misericordia eīn tua adueniēs sanabat illos. De q̄rto q̄uo xp̄s sanat multipl'r. p̄. Dulc⁹ em̄ et diversis medicinis r̄tis dñs ad saluadū. Nā interdū sanat p̄ orationē iuxta illud ps. Qui sanat p̄ rititos corde. Itē p̄ p̄fessionē. ps. Hana aniaz meā. q̄r peccati in tibi. Item p̄ orōez. Dñe clamauit ad te et sanasti me. Ecce pfeci⁹ medici⁹ q̄ nō vno re medio sanat oēs infirmitates. sīc n̄t̄ impe riū medici faciunt. q̄d debetē adhibere calcaneo. adhibent oculo. cum tñ nō sanat oculū q̄d sanat calcaneū.

Diri secundo q̄ in verbis p̄missis ostēt infirmitatis p̄ xp̄m curate anticas. cū dī. illū sc̄z ydropicu. dī q̄ an p̄missif. q̄r ecce ydropic⁹ erat an illū. Idropic⁹ iste significat p̄tōz. Em̄ Beda ⁊ fm̄ oēs expositores p̄ter tres eī p̄priateſ. sc̄z q̄r inflat⁹. q̄r siti⁹. bunt⁹. q̄r fecid⁹. Que tria significant tria materia p̄tā in hoīe. sc̄lī supbia. q̄ sp̄ inflat. anaricia q̄ sp̄ sitit ⁊ nō satiat⁹. et luxuriā q̄ sp̄ ficit ⁊ adhominā. de q̄b⁹ tribo h̄z eī yidenidū. De p̄mo p̄z q̄ supbia p̄p̄t ydropisi. p̄p̄t eī⁹ infirmitā. H̄c em̄ dicūt medici ydropisis causat et supfluitate humiditat⁹. q̄ cum dī geri non p̄ calorē naturalē inflat mēbra exteriora. vñ ponit medici duas digestioñes. p̄zia ē in stomacho vbi sepaſt purg ab ipso. Aliā in epate. vbi illū q̄d epur⁹ di rigif ad alia mēbra. H̄c ē in hoīe q̄n cibā q̄ est vñ dei nō bñ digerit i stomacho intellect⁹ nr̄i. nec i epate volūtāt⁹ nr̄e. tunc remanet crud⁹. q̄r illū q̄d fuit digerēdū ad volūtātē aie nō digerit. sed ibi infrigidaſ p̄ supbia ⁊ vanā glāz. et sic putrescit et inflatur mēs hoīis. q̄r talāia ea q̄ debuit querēt ad del glaz querēt ad suā vanitatē. H̄c p̄z de illis q̄ mīla de deo sc̄iūt. sc̄z eīb⁹ nō dī. sc̄z tñ suā laudez querēt. Et talis sc̄ia dī sp̄ialis ydropisis. q̄a fin aplm. i. Lox. viij. tal sc̄ia inflat. Pessima est ista aq̄ que sic hoīem inflat q̄ cū nō p̄mittit seipm inspacere. Idro

pici qñq̄s sic inflat⁹ in facie et ocul⁹ q̄ nō videt pedes suos aut vētrē. H̄c supbi qñq̄s ita inrūmescit q̄r nō p̄siderat fragilitatē et vilitatē sue p̄ditōis. H̄z certe tal sapia supbor⁹ p̄tēt eis in matiaz pñicie. eo q̄. Lox. viij. dr. Sapia b⁹ mūdi stulticia ē apō deū. Et isto bñ figuratū ē i. Nabuchodonosor rege de q̄ Daniel. viij. dr. q̄p̄ter ei⁹ inflatā mētē vñs tñt i stultissimā bestiā. q̄r in anteriorib⁹ apparuit ut bos. in posteriorib⁹ ut leo. p̄ter qd septē mēsib⁹ cū bestiis i nemo rib⁹ habitanit. Lōgat⁹ igit⁹ supbia aq̄ ydro pice. p̄ter tres caufas. Facit em̄ aq̄ apparentia q̄ntitas maioris q̄s est in rei vñtate. H̄cdo aperit excellētia sublimitas. Ter cito facit insolentia mutabilitas. De primo qđo supbia facit apparetia maiori⁹ q̄ntitas. Illud em̄ qđo apparet p̄ aquā videt grād⁹ q̄ ē in sua q̄ntitate. Un̄ dicit Proloome⁹ et Seneca de naſalib⁹ q̄stib⁹ li. i. q̄ sidera p̄ nube aq̄saz apparet maiora. sīc p̄z de sole in occidente et oriente. q̄ apparet maiori⁹ p̄tēt hñores circa cū. H̄ili denari⁹ apparet maiori⁹ in aq̄ q̄z extra aquā. Et in p̄spectu p̄bat maḡ q̄ denari⁹ in vase positi⁹ q̄ nō videt in certa distātia. supfusio aque videbit. H̄c est certe de supbis q̄lī in rei vñtate nullius sunt valoris i se. tñ p̄ supbia suā elevati apparet maiores q̄sunt. Qui em̄ reputatōne bonoz hoīm nulli sūr querēt astutias mūdi. discit leges ciuiles. studēt negocia terrena p̄ticare. et postea adberet p̄ncipib⁹ et magnanib⁹ p̄ q̄s p̄ferent alijs sc̄is viris et doctorib⁹. et apparet eis doctiores et sapiētiores. sc̄z tñ i rei vñtate nulli sunt. Quia dīc. Bre. v. li. moral. Parvul⁹ ē q̄ terrena dili git. magn⁹ q̄ celestia p̄cupiscit. De sc̄do quo aq̄ apparet excellētia sublimitas p̄z. Aqua em̄ naturalē q̄rit terre supeminere et dñari et aliter nō q̄scit aq̄ naturaliter. q̄r illi apparet aque supponit immediate terre ut ei dñet. Isto mō intērio rora supbor⁹ ad nul lū alii finē tēdit nisi ad voladū i honorib⁹ et ad acq̄rendū dominū terrenoz. In signū cui⁹ aq̄. pdurit aues et reptilia ateriuēt et volat⁹ sup terra. Reptilia sunt agricultores. mercatores. artifices. et alii hoīes. quo rū rora p̄versatio ē in terra. Volatilia sunt nobiles. placitatores. vñsurarij. clerici et plati supbi. q̄ acq̄runt ḡd⁹ sublimes et dignitatis. ita q̄ bodie p̄t de eis dici illud. Ben. viij. Multiplicate sunt aq̄. et elevauerūt archā.

Lc

in sublime a terra.i.terrā ipsoꝝ in excelsa p
vanitatem. **H**3 qd d̄ talib⁹ d̄. **H**en⁹. **L**ogre/
genf aqne in locū vñū t appareat arida. **L**o/
cus vñ⁹ eft oīm ſupbor⁹ infern⁹ ad quē cō/
gregabūf oēſ ſupbi. iuxta illō p̄g. **A**ſcedūt
vſc⁹ ad celos. t descēdūt vſc⁹ ad abyſſos.
Mala volatilia q̄ pſunde cadūt. vt nō
adūciāt vt resurgat. **D**e tertio qūo aq̄ facit
inſolentia murabilitas. **I**ſtud p̄t ex eo. qz
aq̄ mag⁹ regulat p̄ luna. q̄ ei domīaf. **V**nde
qz luna ē instabil⁹ in curſu ſuo. eo q̄ ſp̄ eft i
ptinua mutatōne t nūq̄ ē in eadē qnitatē
hodie in q̄ fuit heri. **D**ic ſupbi ſp̄ mutant̄
de vna vanitate i alia. **H**ic p̄z d̄ ill̄ q̄ ſingul⁹
anis alii t alii modū in veltib⁹. i manicis.
in calcis. i cingul⁹. in peris. in ocreis. i cali/
gis. in ſellis. t in oī apparatu adiueniūt. vt
gloriosiores appareat. **H**3 tñ tales andiat
qd de eis d̄. **J**ob. x. **I**urta mltitudinē ad
inuētionū ſic t ſuſtinebūt. **S**up q̄ **H**re. xv
li. moral. dicit. **N**u multa inueniūt ad cul/
pā. nomis inuētōb⁹ crucian⁹ i pena. **U**n
q̄uis dānatōz oīm dolor ſit inſinu⁹. q̄ uora
tñ rōmetā recipiūt q̄ mltas nouitates
ex ſuīs d̄ſiderijs inueniūt. **D**ecille. **E**cce
qūo decurrit uita aq̄. **D**icit **H**ero hydro/
picus ſignificat auariciā ppter ei ſitum con/
tinuā. **S**emp em̄ auar⁹ eget. qz ſibi deſt tā
qd habet q̄z qd nō b̄z. vt di. **H**ero. ad pau/
linū. **U**n p̄p̄t inferno q̄ nūq̄ repleri p̄t.
Prouer. xxvij. **I**nferrn⁹ t pditio nūq̄ reple/
bunt. ſilr t oculi hoīm infatiabiles. **E**ccī. t
iii. **I**nſatiabil⁹ eſt ocul⁹ cupid⁹ in p̄t iniqu/
tari. i in diuinit̄s. q̄ ſunt māmona iniquitatis
Iu. xv. nō ſatiabit̄ donec p̄sumat arefaci/
ens animā ſuā. **R**efert **Q**uidib⁹ q̄ **J**upiter
babuit filiū q̄ dicebat **T**antalus. qui p̄ eo
q̄ turbauit p̄t p̄ inobedientiā. fuit ab eo
maledict⁹ tali maledictiōe q̄ ſtādo in aqua
ſp̄ ſciui. t cū aq̄ accēdiſſer ad os ſuū et ipē
vellet oze apprehendere ſtatū aq̄ dſcendit. et
ſic fuit i ptinua t ppetua ſiti. **I**ta facit dñs
oilb⁹ auaris q̄ turbat cū p̄ inobedientiā ſu/
ru p̄ceptoz. qb⁹ ille ſe p̄cepit p̄ cereris oilb⁹
diligendū. **E**t iō qz ipi ſpreuerit deū. qui ē
plena t pfecta ſatiatio. eo q̄ replete in bonis
defideriū h̄rm. p̄munt̄ ptinua ſiti rez tpa/
lu. **U**n di. **H**re. in omelia. **A**uar⁹ ex potu ſi/
tim multiplicat. qz cū ea q̄ appetit adeptus
fuerit. ad appetē alia plus anhelat. **S**ed
q̄z ſtult⁹ eſt. qz circa plurima occupat. q̄ m̄
ſi deū vñū q̄reret oīa h̄ret. **U**n Aug⁹. li. ii.

de ſbis dñi ſer. v. alloq̄ndo auar⁹ d̄. **D**ile
t doce. viue et posce. deus q̄ tibi dar nichil
meli⁹ qm ſe tibi dat auare. **Q**uid aliud q̄re
bas aut ſi aliud peras quid tibi ſufficit. cui
d̄ nō ſufficit. **E**t li. iii. eiusdē ſer. xvi. Au/
are viā oīa poſſidere. audi tpm dicere. **Q**ia
tradita ſunt mihi a p̄te meo. **E**t p̄ paucā.
Auare. ecce habeas oīa. **H**ed ut omnia que
amas habeas t nō impediāt a tpm. omnia
p̄temne. t ipm tene in q̄ poſſis oīa poſſide
re. **D**ecille. **T**alis fuit Aug⁹. qui de ſe ait
ſup p̄. xxvij. **Q**uicquid mihi p̄ter deū e dū
ce nō eſt. quicquid mihi rūle dare d̄ me
auferat totū t ſe mihi det. **D**ecille. **S**unt
aut̄ q̄tuor ſp̄es auaricie fin̄ q̄tuor ſpecies
ydr opifis. **P**rima d̄ leuoclegmaria. que
etia totius corporis ē mollis inflatio cedens
digiroz impiffioni. **E**t d̄ ſic ab albo colore
t humore leucon eīm grece albū ſignificat
latie. t ſlegmō grece humor d̄ latie. **S**ecunda
d̄ yppofartha. **E**t d̄ ſic ab yppos qd ē ſub. et
ſarthos caro q̄ ſub carne. **E**stem ſlūprio
carniū cū respiratiōe mali odoris. **T**ertia
voce aſthites. ab astos qd ē vter. eo q̄ v̄ter
p̄cillus ſonat ad modū v̄tri ſempleni
Quarta d̄ Timpanites. q̄ v̄ter percuſſus
ſonat ad modū timpani. qd ſacit ven/
toſitas inclusa. **D**az. due pīne ſunt et fri/
giditate. et ſunt curabiles. due ſo et calidi/
tate. t ſunt incurabiles. **E**o mō q̄tuor ſunt
ſp̄es auaricie. duo ſunt circa retinēda ſua.
qd eft ex timore male inrigidante. q̄ ſo t̄i
met ne ei deficiāt nec paup̄ib⁹ largiūſſ. camē
ſia a potētorib⁹ cōprāmunt per violentiam
largiūſſ. **S**ilr q̄ ſo timet ne ei minuſat
ſubſtātia nil dat. p̄ deo ſed eam ſeruā. po/
ſtea tñ luxurioſe viuēs oīa inepit p̄ſumit.
Et iſte ſunt due et frigiditate b̄bō male
bumiliāt̄ hominē. q̄ no permitit eos dia/
tari ad bonū. **A**lie due ſp̄es ſunt circa ra/
pienda aliena. qui rapiēt̄ ſtia in vani/
tati ſp̄umūt ad modū v̄tri qui p̄mūt̄ im/
pletur t poſte euacuāt. **A**bacuī. **V**e qui
aggregat auariciā domui ſue. **A**lii qui rapi/
unt aliena per fraudem viuā. t dōlū. nec
tñ ad uilitatē ſuā expēndūt. iuxta illō po/
ticū. **Q**uerit t inuentis muſer abſtinet t t̄i/
met v̄ti. **E**t tales tumpano comparant̄. qd
eſt pellis ſicca t extensa. ad nibil valēs niſi
ad ybera. qz tales deſiccati ſunt ab omni hu/
more ḡfet p̄teratis et diſtendunt̄ ad curā

Dñica decimaseptima post trinitatis

superflua. Iurta illud Eccl. i. Hanc occu-
patione pessimam dedit de filiis hominum
et distendit in ea scilicet ad lucra opalia ad
modum vesice. quod disteta et inflata citius crepat.
Et tertio iste ydrius significat pec-
catoe luxuriosum. pter ei se ferore. Idropi
aem sunt pessimi amboleti. et idem flatus suo
alios inficit. Sic luxuriosi semper ferent
coram deo per ferore pscie. et apud hoies p in-
famia sue fame. De qdbs Joel. i. Leptructe
rit uictima in stercore suo. Hec est aqua qd
dñs dicit ad Samaritanaz Joh. iii. Qui
biberit ex aqua sicut iterz. qd ut dicit Hiero.
Istud pcrm nō p odire stomachus saturat/
us. nō est in continuo siti et in continuo ferore.
quemq; nō sentit. Et hē generale d' oibz
voluptatibus hō miseri. Ha ut dicit Aug. li.
in omeliaz. Om. xxiiij. Et li. lxxviii qd
nō qd. le. qd voluptas seculi est sic qd in
pace renebroso quā hauriunt hoies ydria
cupiditas. Nam qd nō pmissit cupiditate
nō puerit ad voluptates. ad quā cum qd
puerit nō iterz sitiet. qd. vtq; sitiet
Exter est qd singit Quidius. xv. Herba
morphoscos de fonte saluatoris. qd tal' erat
stans qd sexū abstulit viro qd se i. aqua sua
balneauit. ad significandū qd voluptas se/
culi auffert oēs vites illis qd se dāt et expo-
nit ad eā. Hic ut p3 de Sampson qd in vo/
luptate carnali animi strenuitate fuit spo/
lit. Judic. xvi. Et de Hannibale inuitis/
simo duce carthaginēsi. De qd dicit Valeri
lxv. c. qd cum quedam mulier pditiose tra-
dicta inimicis.

Dixi tertio qd in hōbis pmissis
subiungit diuinę
bonitatis liberalitas. in eo qd addit. ac di-
misit. Magna liberalitas est nihil poscere
pura sanitatis pfectere sed libere dimittere.
Nō sic facit de qd post remissionē peccati
bonum iterz restituunt. p rō arbitrio ut pos-
sur dicere cu p. Anima mea in manibz me-
is sp. Remine em cogit bñ facere. sed eū re-
linquit in suo pñilio sui liberi arbitrii. Iurta
illud Eccl. xv. Deus ab inicio restituit ho-
minē et reliquit eū in manu pñilio sui. Adiecit
mandata et pcepta sua. Si volueris man/
data cofermare pseruabūt te. et in ppetuuz
fidei placita pseruare. Apostolus tibi aquaz et
ignem. ad qd volueris porrige manu tua.
Ante hominē vita et mors. bonum etima/
tu. Quod placuerit ei dabit illi. Decliber/

tas arbitrij significat i. coniunctio regi. Assue-
ri. cuius coniunctio nemo cogebat ad biben-
dum. sed unusquisque bibebat quanto solebat.
Pester. i. Propter qd Isa. i. dī. Si volue-
rūt et audierit me bona terre comedentes
Quasi di. Nullus cogit. Et Yosuacutio dī
Si malū vobis videbitur et serviatis domino
optio vobis dat. Hinc p. ait. Voluntarie
sacrificabo tibi. Et qd p nullū bonū est
homini meritū ad vitā eternā nisi volun-
tarium. Presens meritū enim penes voluntate
p̄sistit. ut dī. ro. q. i. Non est. Et. xxiij. q. vi.
ca. penultio vsus sine. **H**z dices. Tū
xpus dicit qd nemo p̄t venire ad me nisi p̄
me traperit eum. Item sponsa peti trahi
dices. Trahe me post te. P̄t utq; nō esset
sippria voluntate currere posset qd veller.
Item apl'us Roz. vii. dicit de se qd inuit
malū facit. Nō qd bonū volo h̄ ago. sed qd
odi malū. Item Roz. ix. Non est volentis
neq; currēt. sed de miseratione. **I**c. Roz/
uer. xxi. Lor regis in manu dñi qd cungovo/
luerit vertet illud. **G**ilt ad Philip. ii. dī.
Deus operat in nob velle et perficere. **G**ilt
Hiere. i. dī. Nō est in hoīevia illius. nec vi-
ti est ut dirigat gressus suos. Ad ista omnia
breuiter est dicendum qd oīa ista sā sunt sub
tracto pñcipalit̄ diuino auxilio. Nam scđm
Tho. i. pñc. q. lxxv. art. i. D̄ est pñcipa/
le mouē nře voluntar. nō tñ p̄t auffert no-
bis qd actoē nře sunt voluntarie. **T**ū fin.
ipm qd am agūt absq; iudicio. sic lapis mo-
uef deoꝝsum. **G**ilt oīa alia cognitione ca/
rentia qd am agūt iudicio s̄ non libero. sic
bruta. **J**udicat etiā ouia videns lupū esse
fugiendū naturali iudicio. sed non libero.
qd nō ex collatione rōnis s̄ ex naturali in/
stinctu h̄ indicat. **E**t siile est de qlibz bruto
Hed hō agit libero arbitrio. quia pervim
cognitionā iudicat aliqd de se esse fugiendū
aut pseñndū. **H**ed qd iudicium illud nō est
ex naturali instinctu in pñculari operabilis
sed ex collarioē qd am rōnis. ideo agit libe-
ro iudicio potens in diversis ferrit. **V**ñ ex
coipso qd hō est rōnalis etiā est liberū arbit/
rii. **D**ec ille. **Q**uod g. dī. de nos trahit vñ
impellit. nō est intelligendū p̄ coactionem
violentā. s̄ p̄ allectionē benignā et piā. **V**ñ
Pimene sup illud **T**rahe me post te. dicit
Trahit nos de pñmissionibz dulcedinis
superne patrie. trahit diuersis donis. im/
pellit flagellis. minus ignis iehenne. **S**ic

Lc. i.

Doyses traxit p̄ plm p̄mittēdo rerū diuinātias. Pharaō impulit p̄berib. Dī ḡ trahe/ re nolentē q̄n̄ eū inspirat̄ sua grā puenien do. vt bonū velit. z postea volentē subseq̄ adiuuādo vt bonū possit. **E**t ḡ fm ipsum grā cū puenimur vt velim? donuz est cum iuuamur vt possim?. arbitriū est vt eū sed possim?. libertas ē s̄i sponte seq̄m. captiuitas si seq̄ abnuim?. i. denegamus. fragili tas si seq̄tes relabimur. meriti si seq̄do nō deficit?. z b̄ nō nobis s̄z grē dei alcribi mus p̄ quā pueniem? ad p̄mū eternū. Nō nobis p̄stare dignē pater z filius et spūs/ sanct?. Amen.

Dūnica decimaseptima p̄ trinitas. II
Hermo. QXVII.

Omnis qui se exal bit hūiliabit. z q̄ se hūiliat exalta bit. Luce. xiiii. Qm̄ vt ait Auḡ. li. de sc̄rā f̄ginat̄e. c. xxix. **A**bil sic d̄ custo dire xpian? q̄ vt a xp̄o veraciter dicat chri stianus. **A**d h̄ eñi totis d̄ virib̄ anbelare ne. vt ait idē in libro devita xpiana. frustra nomē xpiani gerat si nō veraciter christuz imit̄. Eo q̄ dicit Joh. in Cano. Qui di cit se in xp̄o manere. i. in fide xp̄i. d̄ sic ille ambulauit z ip̄e ambulare. **E**t quia vt ait Auḡ. in libro p̄dicto de sc̄rā f̄ginat̄e. Ne mo est q̄ euāgelij legit q̄ nō itueat xp̄im ee doctorē hūilitas. cu? secratorēs vnuosos ee puenit. q̄ se xpianos appellat. **V**n̄ l; alia opa mādaroz̄ diuioz̄ xpianis p̄cipianis in scriptur. vt ip̄e saluator eadē p̄cipiendo dicit. **S**i v̄is ad vitam ingredi serua mandata. **D**ath. xit. Aliaq; ml̄ta p̄silia supaddēdo dicit. Qui p̄t cap̄e capiat **D**ath. Abil m̄ ira in se exemplariter imitandū ondit sicut hūilitat. **L**u em̄ de p̄cept̄ agere. nō ē dictum. **D**iligite dñm deum v̄m sic ego dileci eū. nec dictū ē. **D**iligat̄ p̄tū v̄m sic ego dilexi eū. p̄ q̄ aīaz meā posui. **H**il̄ cum de opib̄ p̄silior̄ agere. nō est dictum. **E**stote paupes aut p̄tinētes sicut ego fui. led cuž ad hūilitatis p̄ceptū venire. mor in se for mā frutis p̄fecte ostēdens dicit. **D**iscite a me. q̄z mis̄. sū. z hūiliis corde. **D**ath. Sic cuž ad pieat̄ benignitatē horaret. d̄ p̄te celesti exemplū ponens dicit. **E**stote misericordes sic et p̄ vester misericors est. **T**hi cui ḡ p̄z̄ in exemplū misericōe posuit. ita se ip̄m in exemplū hūilitat̄ ponere voluit.

Quā siquidē humilitatē ita se diligere ap probauit vt non nisi p̄ ea gen̄ humanaū re dimere voluisset. **J**urta illud philip. Hū liauit semetip̄m fac̄ obediēs r̄sq; ad mortem. **N**ec mirū q̄ hūilitate redemit quod supbia pierat. Nam vt dicit Auḡ. sup Jo hannē sermōe. lv. **F**ilius hoīs venit querere et saluū facere qd̄ pierat. **P**erierat aut supbia deceptoris. quefir? ḡ et saluans est humilitate redemptor. **E**t sermōe. lvii. ibidem dicit. **E**p̄i hūilitate mūdamur. q̄ nisi humiliasset semetip̄m fac̄ obediēsy q̄ ad mortē crucis non v̄t̄ sanguis i re missionē peccator. hoc est in nostrā mun dationē fusser effusus. **L**um iḡis domin? n̄i ih̄s xp̄is humilitate humilia seruavit v̄sq; ad mortē. **C**erte erubescere d̄ homo esse supbo. **L**um dicit Auḡ. sup ps. lviij. Deus humilis fac̄ est. Necem ad aliud ita humili descendit nisi vt supbū humiliaret. **S**icut dicit Auḡ. sup ps. lxxvij. sermōne p̄mo. **T**u inq̄ humiliasti sic vul neratū supbum. **H**umiliasti te et humiliatus est fugio. **S**ed quid de xp̄o humiliatio dicit apl̄s. **L**erte magnam exaltatiōē et gloriā. **L**um ait. Propter quod et deus exaltauit illum. et dedit illi nomen qd̄ ē su per omne nomen. **E**cce quo xp̄s p̄ humiliatis viā descendit de celo ad terra. et in non paliam sed p̄ eandē viā de terra ascendit ad celū. **A**d h̄ descendit humiliat̄ ad terrā vt fm̄ Auḡ. li. ii. humiliatis viā doceret vt sic homines discerent expurgare venio fermentū qd̄ eis de veteri hoīe remāsser. **V**ec ille. **A**d h̄ autē per humiliat̄ ascen dir in gloriā vt docerer nō esse aliam viam puenies nisi humiliat̄ ad deū n̄i p̄ humiliat̄. vt dicit Auḡ. lib. iii. de p̄bis dñi. **A**mbula p̄ humiliat̄ et puenies ad eternitatem. **H**erito iḡis suā der nobis xp̄is iher bis p̄positis humiliat̄e tāq̄ viam salutis. ostendens q̄ q̄ se humiliat̄ exaltabit. vt di cunt verba nostri ih̄emarii. In quib̄ ver bis tria describunt. **P**rimo em̄ tangit̄ su perbie presumptuosa elatio. **L**um dicitur Om̄nis qui se exalrat. **S**ecundo humiliatis affectuosa subiectio. **L**um dī. Et q̄ se humiliat̄. **T**ertio annexū retriusq; dispar et dissimilis iustissima retributio. **L**um dicitur Qui se exalrat humiliabit̄. et qui se humiliat̄ exalbit̄.

2